

I skovens dybe, stille ro

Dansk folkemelodi

Tekst: Fritz Andersen 1868

Sats: Jørgen Graven Nielsen oktober 2013

C G/d C/e F C/g G C

Sopran

1. I sko - vens dy - be, stil - le ro, hvor san - ger - hæ - re bo, hvor
 2. Hør! lands - by - klok - ken ly - der ned, be - bu - der af - ten - fred, små -

Alt

1. I sko - vens dy - be, stil - le ro, hvor san - ger - hæ - re bo, hvor
 2. Hør! lands - by - klok - ken ly - der ned, be - bu - der af - ten - fred, små -

Bas

1. I sko - vens dy - be, stil - le ro, hvor san - ger - hæ - re bo, hvor
 2. Hør! lands - by - klok - ken ly - der ned, be - bu - der af - ten - fred, små -

5 C G/b C/b^b F/a Fm/a^b C/g Am F6 G C

S

1. sjæl - en lyt - ted man - gen gang til fug - lens gla - de sang, der
 2. fug - len, før den går til blund, end kvid - rer lidt en stund. I

A

1. sjæl - en lyt - ted man - gen gang til fug - lens gla - de sang, der
 2. fug - len, før den går til blund, end kvid - rer lidt en stund. I

B

1. sjæl - en lyt - ted man - gen gang til fug - lens gla - de sang, der
 2. fug - len, før den går til blund, end kvid - rer lidt en stund. I

9 C C7 F C/e Dm7 G^{sus} G C C/e

S

1. er i - dyl - lisk stil - le fred i sko - vens en - som - hed, og
 2. mo - sen kvæk - ker højt en frø, stærkt dam - per mark og sø; nu

A

1. er i - dyl - lisk stil - le fred i sko - vens en - som - hed, og
 2. mo - sen kvæk - ker højt en frø, stærkt dam - per mark og sø; nu

B

1. der er i - dyl - lisk fred i sko - vens en - som - hed, og
 2. I mo - sen højt en frø, stærkt dam - per mark og sø; nu

13 F F/a C G/b F/a Fm/a^b C/g Am F G7 C

S

1. hjer - tets længs - ler ti - e her, hvor fred og hvi - le er.
 2. klok - ken ti - er, aft - nens fred sig stil - le sæn - ker ned.

A

1. hjer - tets længs - ler ti - e her, hvor fred og hvi - le er.
 2. klok - ken ti - er, aft - nens fred sig stil - le sæn - ker ned.

B

1. hjer - tets længs - ler ti - e her, hvor fred og hvi - le er.
 2. klok - ken ti - er, aft - nens fred sig stil - le sæn - ker ned.

1. I skovens dybe, stille ro,
hvor sangerhære bo,
hvor sjælen lytted mangan gang
til fuglens glade sang,
der er idyllisk stille fred
i skovens ensomhed,
og hjertets længsler tie her,
hvor fred og hvile er.

2. Hør landsbyklokken lyder ned,
bebuder aftenfred,
småfuglen, før den går til blund,
end kvidrer lidt en stund.
I mosen kvækker højt en frø,
stærkt damper mark og sø,
nu klokken tier, - aftnens fred
sig stille sænker ned.

1. In the forests's deep quiet tranquility
where the singer armies dwell,
where the soul listened many a time
to the bird's happy song;
there is idyllically quiet peace
in the forest's solitude,
and the heart's longings are quiet here
where peace and rest are.

2. Hear! village bell sounds down
announcing evening peace
the small bird before it goes to nap,
it is twittering another moment;
in the bog croaks highly a frog,
strongly steams field and lake;
now the bell silences - the evening's peace
quietly lowers itself down.